

A C csoportban is tudnak lenni izgalmas találkozók – a vasárnap délutáni Homoródszentpéter–Farcád II mérkőzés legalábbis ezt bizonyította.

Szentpéteren szépen süt a nap, s a vendégekkel együtt legalább ötvenen vannak a meccsen – férfiak egy csoportja tisztes távolságból nézi a meccset. Ott árnyék van és sör, ezért.

Az első félidőben simán lefocizzák a farcádiak a hazaiakat – hiába szól a szentpéteri szurkolóktól, hogy „Ébresztő!”, „Mozduljatok meg, te!”, a szó nem használ. Gyakorlatilag alig jutnak el a kapuig a narancsmezes hazaiak, rendre elveszítik a labdát, a farcádiak pedig köszönik szépen és nem mellékesen vágnak három gólt egymásután.

„Ez a meccs le van játszodva.

Vége. Pont van téve” – állapítja meg a harmadik gól után az egyik hazai szurkoló. Pedig – mint később kiderült – nem lett igaza. A farcádi kispadon nyugalom, a szentpéteriek vitatkoznak egymással azon, hogy mit hogyan kellett volna az első félidőben. „Me mindenki magának akar futbalozni!” – vonja le a következtetést az egyik hazai szurkoló. Úgy mennek vissza a pályára, hogy nem kéne súlyosan kikapni, holott tisztában vannak, hogy az ellenfél jobban működik csapatként. Mondja is valaki a pálya szélén, hogy „jobban kezelik a labdát, tudják a játékot”.

Az utolsó percekben nagyon nyomták a szentpéteriek, hiszen a pálya mellől kapták a hátszelet, s tényleg kevésen múlt, hogy nem egyenlítették ki. „Gyerünk, még egy kórner, rúgjuk bé, három-három, s megyünk haza!” – szolt az ukáz a kispadról, mire valaki rávágta: „Gyerünk, mert jön a csorda!” Lett erre harsány nevetés.

Amikor csatárunk a hosszúba lőtte a labdát, a kispad és környéke valósággal felrobbant – innen kezdve megállíthatatlan volt a szurkolás, még egy hangosbemondó is elindult. A szurkolók között volt néhány hölgy, akik iszonyatosat löktek a csapaton – gyakorlatilag egyfolytában nyomták a biztató szavakat. Szépet, jót, csúnyát, rosszat – de meglett az eredménye, mert az egyre veszélyesebb támadások meghozták a második gólt is: egy szabadrúgás után a vendégkapus kiöklözte a labdát, amit a hálóba pöckölt a hazaiak tízése, 2–3. Gólöröm elsőfokon!

Az utolsó percekben nagyon nyomták a szentpéteriek, hiszen a pálya mellől kapták a hátszelet, s tényleg kevésen múlt, hogy nem egyenlítették ki. „Gyerünk, még egy kórner, rúgjuk bé, három-három, s megyünk haza!” – szolt az ukáz a kispadról, mire valaki rávágta: „Gyerünk, mert jön a csorda!” Lett erre harsány nevetés.

A csorda csak később jött, de gólt nem sikerült rúgni. Maradt a 2–3, holott az utolsó percben

ajtó-ablak helyzetet hagytak ki a szentpéteriek. „Eccer a bírónak ezt megköszönhetitek!” állapította meg az egyik játékos, miközben bosszúsan az öltöző felé tartottak. Eredmény ide vagy oda, a hangulatot a szentpéteriek a hölgyeknek köszönik meg!

Szürkülődik, miközben hazaindulunk. Szentpéteren még nem, de Recsenyében már szembejött a csorda.

Amit láttunk, hallottunk:

Pálya: nincs kiszáradva, zöld fű van rajta, imitt-amott hepehupás, vonalak fűrészporból.

Eredményjelző: nincs.

Öltöző: a pálya mellett egy régi téglapépület egyik terme.

Nézők: kevesen, de lelkesen.

Durvaság: alig állt szabálytalanságért a játék.

Összkép: harmadosztályú találkozó késő délután, csordahajtás előtt, izgalmakkal a végén.